

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S. S. s.r.o.**, so sídlom P., B., zastúpený: *JUDr. V. P.*, advokát so sídlom B., B., proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky**, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1160/2008-510 zo dňa 25.02.2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/24/2008-107 zo dňa 01.04.2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/24/2008-107 zo dňa 01. apríla 2011 **m e n í** tak, že konanie **z a s t a v u j e**.

Po právoplatnosti uznesenia bude vec **postúpená** žalovanému na konanie o odvolaní.

Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1160/2008-510 zo dňa 25.02.2008 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba, t.j. osoba, ktorá nie je na jej podanie aktívne legitimovaná.

Krajský súd uznesenie odôvodnil tým, že z vyjadrenia Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho v Bratislave bolo preukázané, že na Slovensku bola nielen hrozba šírenia škodlivého organizmu, ale jeho šírenie bolo skutočné, celoplošné a kalamitné, a preto bolo vecou žalovaného, aby posúdil, či môže výnimočne povoliť uvedenie prípravku Santana na trh za účelom ochrany poľnohospodárskej plodiny, ktorá bola napadnutá škodcom. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaného, že žalobca nemohol byť dotknutý na svojich právach postupom a rozhodnutím žalovaného. Z ust. § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. o rastlinolekárskej starostlivosti v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 193/2005 Z.z.) ani z ďalších zákonných ustanovení predmetného zákona nevyplýva, že by žalovaný pri konaní vo veci udelenia výnimiek

na použitie prípravkov na ochranu rastlín mal prihliadať na trhové a podnikateľské prostredie, resp. konať na základe schválenia takéhoto postupu žalovaného, údajne dotknutej spoločnosti. Jediným kritériom na udelenie výnimky je nebezpečenstvo šírenia škodlivých organizmov, ktoré sa nedá zvládnuť iným spôsobom. Nie je úlohou v takom konaní posudzovať konkurenciu medzi chemickými spoločnosťami. Zo stanoviska Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho bolo zrejmé, že k likvidácii škodcu neprispel prípravok, ktorý už bol na trhu a navyše nový prípravok Santana bol s odlišným segmentom ochrany rastlín. Bolo na zvážení žalovaného, či predmetnú výnimku povolí alebo nepovolí. V takomto konaní však žalobca nemôže mať postavenie účastníka konania, ktorý by bol pri takomto rozhodovaní žalovaného oprávnený sa vyjadrovať k postupu a rozhodnutiu správneho orgánu. Žalobca nebol opomenutý účastník vo veci udelenia povolenia uvedenia na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín Santana pre inú obchodnú spoločnosť, pretože sa nekonalo o jeho právach, právom chránených záujmoch ani povinnostiach a tieto neboli ani rozhodnutím o udelení výnimky priamo dotknuté. Záverom krajský súd uviedol, že konkurencia viacerých prípravkov na trhu za účelom boja proti kukuričiarovi koreňovému je evidentne vítaná a to najmä vtedy, keď sa doterajší postup používania jediného prípravku Force 1,5 G ukázal ako neefektívny.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že celé odôvodnenie sa vzťahuje na otázku toho, či žalobca bol alebo nebol účastníkom správneho konania. Samozrejme, že táto otázka je podstatná, avšak krajský súd svoje argumenty opiera výhradne o túto skutočnosť a nevenuje sa tomu, že so žalobcom sa istú dobu konalo ako s účastníkom správneho konania, avšak práve v tejto dobe došlo k porušeniu jeho procesných práv, kedy mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené. Základným pochybením zo strany krajského súdu je podľa názoru žalobcu skutočnosť, že krajský súd vyhodnotil, že žalobca nebol účastníkom konania a teda ani nemohol byť ukrátený na svojich právach. Žalobca účastníkom konania bol a správny orgán mu uprel jeho práva ako účastníkovi konania, a to tým, že mu nedoručil napadnuté rozhodnutie, a teda mu odňal jeho procesné práva. Dňa 18.02.2008 vydal žalovaný oznámenie o začatí správneho konania a doručil ho žalobcovi, čo je úkon, ktorý sa v zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, (ďalej len zákon č. 71/1967 Zb.), vykonáva voči účastníkovi konania. Dňa 25.02.2008 vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie, ktoré však žalobcovi nedoručil. Dňa 05.03.2008 vydal žalovaný rozhodnutie o tom, že žalobca nie je účastníkom konania. Z uvedenej časovej následnosti vyplýva, že žalovaný vydal rozhodnutie v správnom konaní ešte pred tým, ako vydal rozhodnutie o tom, že žalobca nie je účastníkom konania. Napriek tomu žalovaný toto rozhodnutie žalobcovi nedoručil. Žalovaný konal v rozpore s § 51 zákona č. 71/1967 Zb., keďže žalobcovi nedoručil napadnuté rozhodnutie. Týmto procesným postupom bolo žalobcovi odňaté právo podať proti napadnutému rozhodnutiu odvolanie v zmysle § 53 zákona č. 71/1967 Zb. Ako dôkaz toho, že žalobcovi boli odňaté práva účastníka konania poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžp/2/2010 zo dňa 13.05.2010. So žalobcom správny orgán určité časové obdobie konal ako s účastníkom, avšak v tomto časovom období, kedy správny orgán jeho účastníctvo nijako

nerozporoval, správny orgán procesné práva žalobcu ako účastníka správneho konania porušil, pretože mu nedoručil rozhodnutie v správnom konaní. V tomto smere spĺňa žalobca definíciu účastníka – žalobcu v správnom súdnictve podľa § 250 ods. 2 prvá veta O.s.p. Následne žalovaný so žalobcom prestal konať úplne a vylúčil ho z postavenia účastníka správneho konania a teda potom môžeme hovoriť o tom, že žalobca je opomenutým účastníkom podľa § 250 ods. 2 druhá veta O.s.p. v spojení s § 250b ods. 2 O.s.p.

Žalobca tvrdil, že postupom správneho orgánu bol ukrátený na svojich právach. Žalobca tieto práva identifikoval ako práva vyplývajúce z ust. § 39 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 136/2001 Z.z.). Ak teda zákon č. 136/2001 Z.z. ukladá štátnym orgánom postupovať tak, aby svojimi rozhodnutiami nezvýhodnili jedného podnikateľa na úkor iného podnikateľa, nie je potrebné vyčíslovať potenciálne škody. Postačí logická úvaha v tom, že ak sa na trhu bude okrem registrovaného prípravku predávať aj neregistrovaný prípravok, je zrejme, že predajca registrovaného prípravku sa dostáva do podnikateľskej nevýhody v tom, že časť odberateľov sa môže rozhodnúť pre kúpu iného prípravku (ktorý by si inak nekúpili, pretože nie je registrovaný) a nadôvažok predajca registrovaného prípravku mal v súvislosti s uvedením prípravku na trh podstatne vyššie náklady, ako predajca neregistrovaného prípravku, pretože musel uhradiť značné náklady spojené s registračným procesom. Preto je nesprávny názor krajského súdu, že ust. § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. neukladá žalovanému prihliadať na trhové a podnikateľské prostredie. Ústava Slovenskej republiky ukladá štátnym orgánom konať iba v medziach zákona, a teda štátne orgány musia prihliadať nielen na zákon, ktorý je podkladom pre ich rozhodovanie (zákon č. 193/2005 Z.z.), ale aj na iné zákony (napr. zákon č. 136/2001 Z.z.). Ak teda ust. § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. hovorí o tom, že treba prihliadnuť na to, či je možné nebezpečenstvo zvládnuť inak, tak mal správny orgán najmä prihliadať na to, či je možné nebezpečenstvo zvládnuť predajom registrovaného prípravku tak, aby sa správny orgán vyhol prípadnému narušeniu trhového prostredia. Ak žalovaný rozhodol o tom, že žalobca nie je účastníkom správneho konania, mal by byť súčasťou administratívneho spisu relevantný dôkaz, ktorý tento názor žalovaného potvrdzuje. Žalobca je toho názoru, že žalovaný žiadny takýto dôkaz nevykonal.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/24/2008-107 zo dňa 01.04.2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby rozhodol v súlade so žalobným návrhom.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že jeho úlohou je okrem iného, aj chrániť záujmy poľnohospodárskej praxe a tak na základe ust. § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. konal v boji proti kukuričiarovi koreňovému. Zákon č. 193/2005 Z.z. mu neukladá ako podmienku na udelenie výnimky analyzovať obchodnú situáciu konkurenčných spoločností. Podľa ust. § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. sa mu dáva možnosť, a to na základe odborného posúdenia zhodnocujúceho nebezpečenstvo rozširovania škodlivých organizmov, ktoré

nemožno zvládnuť iným spôsobom, udeliť resp. neudeliť výnimku. Ani údajný zásah do trhového prostredia nie je pre neho kritériom na udelenie výnimky, pretože takéto ustanovenie sa v § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. ako limitujúci faktor alebo požiadavka, na ktorú by bolo treba brať ohľad nenachádza. Formulácia § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. vychádza z článku 8 ods. 4 smernice Rady č. 91/414/EHS zo dňa 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh. V roku 2007 však žalobca predal svoj registrovaný prípravok len vo dvoch krajoch, čím nebezpečenstvo na celom území Slovenska nemohlo byť odstránené. V tomto zmysle žalovaný, na základe podkladových materiálov Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho o monitoringu výskytu škodlivého organizmu, konal vo veci tak, aby bola splnená podmienka zákona č. 193/2005 Z.z. na povolenie výnimiek.

Žalobca v prípade povolenia prípravku Santana nebol dotknutou spoločnosťou (účastníkom konania), pretože účinok prípravku na ochranu rastlín Santana má inú formu účinku proti larvám kukuričiara koreňového vďaka inej účinnej látke, na báze ktorej je založená – clothianidin, pričom registrovaný prípravok Force 1,5 G má účinnú látku tefluthrin. Pôdny granulát Santana je insekticíd so systémovým účinkom. Účinná látka clothianidin patrí do skupiny neonicotinoidov, ktorá je charakteristická intenzívnou absorpciou koreňmi rastlín, rýchlou iniciálnou účinnosťou a vysokým stupňom účinku už pri nízkych dávkach. Neonicotinoidy účinkujú ako kontaktné a požerové jedy. Mechanizmus účinku spočíva v narušení prenosu impulzov v nervovom systéme. Blokáciou acetylcholinových receptorov pôsobí ako nervový paralyzátor. Prípravok má rýchly nástup účinku a dlhotrvajúci reziduálny efekt. Tvrdenie žalobcu, že použitie prípravku Santana znevýhodňovalo žalobcu v tom zmysle, že prípravok Santana bol konkurenciou registrovanému prípravku Force 1,5 G nie je pravdivé, pretože podľa vyjadrenia spoločnosti A., s.r.o., zo dňa 28.03.2008, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 02.04.2008, spoločnosť A., s.r.o., predpokladala, že bude v roku 2008 uvedeným prípravkom ošetrovať výmeru 2 000 ha kukurice, pričom celková pestovateľská plocha kukurice na Slovensku v roku 2007 bola 236 679 ha (podľa oficiálnych údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky) a bol reálny predpoklad, že sa výmera kukurice nemenila podstatnejšie ani v roku 2008. Žalobca v etike prípravku na ochranu rastlín Force 1,5 G uvádza, že prípravok Force 1,5 G – pôdny insekticídny granulát – zvyšuje spoľahlivosť účinku insekticídneho moridla na pozemkoch so silným výskytom kukuričiara koreňového – obzvlášť v monokultúre kukurice. Z uvedeného vyplýva, že registrovaný prípravok Force 1,5 G iné prípravky ani nenahrádza, ani im nekonkuruje, len sa v účinku dopĺňajú. Vzhľadom na fakt, že na Slovensku nie je žiadne registrované insekticídne moridlo proti kukuričiarovi koreňovému, udelením výnimky na insekticídne moridlo Santana, ktoré je odlišným segmentom ochrany rastlín, nebol žalobca dotknutý.

Žalovaný bol pri uplatňovaní § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. vedený jediným cieľom, ktorým bola jednoznačne povinnosť umožniť pestovateľskej praxi, v čo najväčšej miere bojovať s takým významným škodcom akým je kukuričiar koreňový a zabrániť tak významným ekonomickým stratám slovenského poľnohospodárstva. Na rozdiel od tohto

výsostne odborného prístupu majúceho na zreteli verejný záujem a prospech poľnohospodárskej praxe stojí nepochopiteľný postoj žalobcu, ktorý si najmä v roku 2008 hľadá zásadne svoj osobný prospech (v uplynulých rokoch nenamietal proti existencii ani spôsobu udelenia výnimiek a navyše využíva kritickú situáciu s kalamitne premnoženým škodcom vo vlastný prospech). Žalovaný navrhol, aby najvyšší súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/24/2008-107 zo dňa 01.04.2011 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho a súdneho spisu zistil, že žalovaný opatrením č. 1160/2008-510 zo dňa 25.02.2008 udelil výnimku v zmysle § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. vo veci povolenia uvedenia na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín Santana pre spoločnosť A. L., spol. s r.o., proti kukuričiarovi koreňovému na obdobie od 01.03.2008 do 25.06.2008. Táto skutočnosť vyplynula iba z podaní účastníkov konania, predmetné opatrenie (rozhodnutie) sa v predloženom administratívnom ani súdnom spise nenachádza.

Dňa 21.02.2008 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania na základe podnetu spoločnosti A. L., spol. s r.o., vo veci žiadosti o udelenie výnimky podľa § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. na použitie prípravku na ochranu rastlín Santana, pôdneho insekticídu vo forme granulátu, určeného do kukurice proti kukuričiarovi koreňovému pre pestovateľskú sezónu 2008. K začatiu správneho konania sa vyjadril žalobca podaniami zo dňa 21.02.2008 a 22.02.2008, doručenými žalovanému dňa 22.02.2008.

Žalovaný rozhodnutím č. 1313/2008-510 zo dňa 05.03.2008 podľa § 14 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodol, že žalobca nie je účastníkom správneho konania vo veci udelenia povolenia uvedenia na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín Santana pre spoločnosť A. L., spol. s r.o.,.

Žalobou zo dňa 03.04.2008 sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorým bola udelená výnimka v zmysle § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. na uvedenie neregistrovaného prípravku Santana na trh. Navrhol, aby súd po tom, ako si overí tvrdenia žalobcu, že sa so žalobcom nekonalo ako s účastníkom konania, uložil žalovanému doručiť žalobcovi napadnuté rozhodnutie.

Žalovaný rozhodnutím č. 1973/2008-420 zo dňa 05.05.2008 rozkladu žalobcu nevyhoviel a rozhodnutie žalovaného č. 1313/2008-510 zo dňa 05.03.2008, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobca nie je účastníkom správneho konania, potvrdil.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4S/24/2008-60 zo dňa 11.09.2008 konanie prerušil do vybavenia protestu. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 8 Sžo 262/2008 zo dňa 30.06.2009 uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/24/2008-60 zo dňa 11.09.2008 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd nezistil dostatočne skutkový stav takým spôsobom, ktorý by odôvodňoval prerušenie konania z dôvodu podaného protestu prokurátora, keďže zo žaloby nebolo

jednoznačné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje a krajský súd nemal jednoznačne preukázané, proti ktorému rozhodnutiu žalovaného bol podaný protest prokurátora. V ďalšom konaní mal krajský súd zistiť, proti ktorému rozhodnutiu žaloba žalobcu smeruje, ďalej, či sú dané podmienky podľa ust. § 250b ods. 2 O.s.p. na doručenie rozhodnutia žalovaného žalobcovi, a proti ktorému rozhodnutiu žalovaného smeroval protest prokurátora.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4S/24/2008-100 zo dňa 16.02.2011 uložil žalobcovi, aby doplnil žalobu zo dňa 03.04.2008 o presné označenie rozhodnutia správneho orgánu (kedy, kým bolo vydané a jeho celé označenie).

Žalobca podaním zo dňa 23.02.2011 napadnuté rozhodnutie správneho orgánu označil ako rozhodnutie žalovaného č. 1160/2008-510 zo dňa 25.02.2008, ktorým udelil výnimku v zmysle § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. vo veci povolenia uvedenia na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín Santana pre spoločnosť A. L., spol. s r.o., proti kukuričiarovi koreňovému na obdobie od 01.03.2008 do 25.06.2008. Navrhol, aby súd v celom rozsahu zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1160/2008-510 zo dňa 25.02.2008 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba, pretože žalobca nie je na jej podanie aktívne legitimovaný.

Je nesporné, že žalobca sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1160/2008-510 zo dňa 25.02.2008, ktorým udelil výnimku v zmysle § 32 zákona č. 193/2005 Z.z. vo veci povolenia uvedenia na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín Santana pre spoločnosť A. L., spol. s r.o. proti kukuričiarovi koreňovému na obdobie od 01.03.2008 do 25.06.2008.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. ***Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.***

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom

konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré *po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov*, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 247 ods. 3 O.s.p. predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Jednou z procesných podmienok v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je právoplatnosť rozhodnutia správneho orgánu. Môže ísť o prvostupňové rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok a ktoré je právoplatné dňom doručenia účastníkom konania, alebo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 193/2005 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Zákon č. 71/1967 Zb. v § 14 ods. 1 priznáva postavenie účastníka správneho konania aj tomu, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím správneho orgánu vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. O priznaní postavenia účastníka konania rozhoduje správny orgán, ktorý posúdi, či práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť jeho rozhodnutím priamo dotknuté. *Ten kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím priamo dotknutý, sa považuje za účastníka konania až do času, kým sa preukáže opak, teda až pokým rozhodnutie o tom, že nie je účastníkom správneho konania, nadobudne právoplatnosť.*

Podľa § 53 zákona č. 71/1967 Zb. proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Princíp generálnej klauzuly, ktorý platí pre správny poriadok znamená, že účastník správneho konania sa môže odvolať proti každému prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Je to dané zásadou dvojinštančnosti správneho konania, ktorá vyjadruje, že každé rozhodnutie správneho orgánu je preskúmateľné ešte ďalšou inštanciou v odvolacom konaní za predpokladu, že k tomu dal účastník konania podnet podaním odvolania. Aj z tohto pravidla existujú výnimky: je to v prípade, ak správny poriadok alebo osobitný zákon

vyučuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu, alebo ak sa účastník konania vzdal odvolania. O takéto prípady v prejednávanej veci však nejde.

Žalobca bol v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. účastníkom správneho konania a to od momentu, kedy svoju účasť v tomto konaní ohlásil, až dokedy nebolo právoplatne rozhodnuté, že účastníkom konania nie je. Žalovanému bola dňa 04.02.2008 doručená žiadosť o nápravu protiprávneho stavu, ktorou sa žalobca domáhal postavenia účastníka konania v správnom konaní. Rozhodnutie žalovaného č. 1313/2008-510 o tom, že žalobca nie je účastníkom správneho konania, bolo vydané dňa 05.03.2008 a rozhodnutím žalovaného č. 1973/2008-420 zo dňa 05.05.2008 bolo potvrdené. Napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1160/2008-510 bolo vydané dňa 25.02.2008. **Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. účastníkom správneho konania**, pretože svoju účasť v konaní ohlásil dňa 04.02.2008 a až po tom, ako bolo vydané napadnuté rozhodnutie žalovaného, nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o tom, že nie je účastníkom správneho konania, čím stratil postavenie účastníka správneho konania.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa citovaného ustanovenia § 41 ods. 2 O.s.p. najvyšší súd podanú žalobu z hľadiska jej obsahu posúdil ako úkon - odvolanie v správnom konaní a s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 veta druhá O.s.p. rozhodol o postúpení veci žalovanému na rozhodnutie o odvolaní žalobcu, keďže prieskumu zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov v režime podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predchádza odvolacie konanie podľa zákona č. 71/1967 Zb.

Krajský súd síce zastavil konanie, avšak z nesprávneho dôvodu. Žalobca bol osobou oprávnenou na podanie žaloby, pretože v čase jej podania na súd bol nesporne účastníkom správneho konania. V tomto prípade k zastaveniu súdneho konania prišlo z dôvodu, že žalobca napadol prvostupňové rozhodnutie žalovaného a uvedený úkon žalobcu súd posúdil z hľadiska jeho obsahu v súlade s § 41 ods. 2 O.s.p. tak, že ide o odvolanie proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Keďže ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastavil s tým, že vec v tomto štádiu konania nespadá do právomoci súdu, pretože súdnemu konaniu má predchádzať správne odvolacie konanie (§ 104 ods. 1 O.s.p.). Na základe vyššie uvedeného je potrebné so zastavením konania postúpiť vec žalovanému na rozhodnutie o odvolaní, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/24/2008-107 zo dňa 01.04.2011 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. na základe uvedeného zmenil, konanie zastavil a zároveň vec postúpil žalovanému na konanie o odvolaní, keďže napadnuté rozhodnutie bolo rozhodnutím prvostupňovým, proti ktorému je prípustné odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 06. marca 2012

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková